

Korisne upute o školskom vjeronauku

prva

Vjeronauk je izabran predmet. To je slobodna odluka učenica i učenika i njihovih roditelja. Svaki đak može birati između vjeronauka i etike kao alternativnog predmeta. Ta se odluka donosi prilikom upisa u prvi razred. Nakon toga svatko odlučuje između dvije opcije, prijelaza ili nema. Izabran predmet postaje obavezan kroz četiri godine.

druga

Vjeronauk se izvodi jedan sat tjedno. Građivo vjeronauka ambiciozno je zamišljeno. Želja je da se obradi i sadržaj. Ipak, nisu najvažniji sadržaji već učenikova pitanja, traženja, komunikacija. Vjeronauk postoji zbog svih učenika. Zbog srednjokolaca postoji cjelokupno građivo, predmet i sav napor koji se ulaže u rad.

treća

Svrha vjeronauka u školi je bolje upoznavanje i razumijevanje vlastite vjere, ali i upoznavanje i poštovanje drugih vjera i njihovih misli. Zato katolički vjeronauk uključuje ekumensku i dijalošku dimenziju. Želi graditi kulturu mira, suživota, zbližavanja različitih uvjerenja uz vjernost vlastitim korijenima.

četvrta

Vjeronauk osim u školi i dalje postoji u crkvi. Taj vjeronauk obično (ispravno) zovemo katehezom. Kateheza označava iskustveno učenje i proživljavanje vjere koje se događa u crkvi (župi). Ondje je prisutna i obiteljska atmosfera: glazba, molitve, druženje, meditacija, filmovi, sokovi... Zato su svi učenici pozvani i na župnu katehezu...

peta

Školski vjeronauk nije župna kateheza i obrnuto. Ovdje učenici imaju priliku učiti o svojoj vjeri, provjeriti svoje znanje, obogatiti svoju kulturu i samu školu vjerom i dobrotom. Ipak, i u školskom vjeronauku, koliko je to moguće, teži se stvaranju dobrih vjerničkih i suradničkih odnosa, teži se buđenju vjere. Nije sve samo teorija... U školskom vjeronauku vrednuje se i ocjenjuje znanje, znanje o vjeri. Ne ocjenjuje se vjera! Vjera je nezasluzeni dar Božji i nikako se ne može ocjenjivati. Znanje se o vjeri može ocjenjivati. Drugo što se ocjenjuje jest stvaralačko izražavanje i zalaganje. Ovime se podrazumijeva kvaliteta učenikove rada i izražavanja. Treća što se ocjenjuje jest kultura komuniciranja i ponašanja. Premda sva tri elementa ocjenjivanja (znanje, izražavanje i zalaganje, ponašanje) ulaze u konačnu ocjenu, najvažnija je kvaliteta rada i ponašanja. Vjeronauk je prvotno odgojni predmet. Želi odgojiti poštene i čestite ljude. Zato nije nebitna disciplina, odnos prema radu, vjeroučitelju i svima u razredu. Nije sve u znanju! Najvažnija je kvaliteta osobe! Zato je presudan duh poštovanja, zajedništva i rada. Ne treba zaboraviti ni druženja, izlete...

Zagreb, 05. 09. 05.

Tvrtko Beus